

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-36-21

Druk nr 1126

Warszawa, 22 kwietnia 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych

Art. 1. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 350) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 uchyla się pkt 5;
- 2) w art. 12 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) wykaz ratowników wodnych wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie przez nich warunków określonych w art. 15a ust. 1;”;
- 3) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Ratownikiem wodnym może być osoba, która:

- 1) posiada wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich;
- 2) posiada co najmniej jedną inną kwalifikację przydatną w ratownictwie wodnym, o którym mowa w art. 2 pkt 4, do prowadzenia działań ratowniczych wymienionych w art. 13;
- 3) spełnia wymagania określone w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159) dla lekarza systemu, pielęgniarki systemu, ratownika medycznego realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika;
- 4) jest zatrudniona lub pełni służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego lub jest członkiem tego podmiotu.

2. Lekarz systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, pielęgniarka systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, ratownik medyczny, którzy realizują doskonalenie zawodowe, spełniają wymagania określone w ust. 1 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, o których mowa w ust. 1, oraz wykaz dokumentów potwierdzających ich posiadanie, biorąc pod uwagę rodzaj działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa wodnego.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych ma na celu doprecyzowanie przepisów prawa w zakresie definicji ratownika wodnego, zawartej aktualnie w art. 2 pkt 5 tej ustawy, przez dookreślenie, ile innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym powinien posiadać ratownik wodny, a także wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym oraz wykaz dokumentów potwierdzających ich posiadanie. W projekcie doprecyzowano, iż chodzi o kwalifikację przydatną w ratownictwie wodnym, o którym mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy, do prowadzenia działań ratowniczych wymienionych w art. 13 tej ustawy. Projekt przewiduje również, iż osoby wykonujące zawody medyczne: lekarza systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, pielęgniarki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, ratownika medycznego, którzy realizują doskonalenie zawodowe, spełniają wymagania w zakresie posiadania innej kwalifikacji przydatnej w ratownictwie wodnym. Przyjęto przy tym, iż kompetencje w dziedzinie medycyny ratunkowej osób wykonujących zawody medyczne zostaną wymienione na poziomie ustawy w zakresie „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 poz. 350), ratownikiem wodnym w polskim porządku prawnym jest osoba, która:

- posiada wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich;
- posiada inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym;
- spełnia wymagania określone w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159) dla lekarza systemu, pielęgniarki systemu, ratownika medycznego realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika;
- jest zatrudniona albo pełni służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego lub jest członkiem takiego podmiotu (np. członkiem stowarzyszenia).

Aktualnie definicja ratownika wodnego nie wskazuje zatem, ile innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym powinien posiadać ratownik wodny.

Planowana regulacja doprecyzuje wymagania wobec ratownika wodnego przez wskazanie, iż ratownik wodny posiada co najmniej jedną kwalifikację przydatną

w ratownictwie wodnym. Ponadto pojęcie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym zostało uzupełnione przez odwołanie się do art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (definicja ratownictwa wodnego) i art. 13 tej ustawy (katalog działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa wodnego).

Wobec tego w projekcie proponuje się przenieść regulację dotyczącą definicji ratownika wodnego do nowej jednostki redakcyjnej i uchylić pkt 5 w art. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, a po art. 15 dodać art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Ratownikiem wodnym może być osoba, która:

- 1) posiada wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich;
- 2) posiada co najmniej jedną inną kwalifikację przydatną w ratownictwie wodnym, o którym mowa w art. 2 pkt 4, do prowadzenia działań ratowniczych wymienionych w art. 13;
- 3) spełnia wymagania określone w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159) dla lekarza systemu, pielęgniarki systemu, ratownika medycznego realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika;
- 4) jest zatrudniona lub pełni służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego lub jest członkiem tego podmiotu.

2. Lekarz systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, pielęgniarka systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, ratownik medyczny, którzy realizują doskonalenie zawodowe, spełniają wymagania określone w ust. 1 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, o których mowa w ust. 1, oraz wykaz dokumentów potwierdzających ich posiadanie, biorąc pod uwagę rodzaj działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa wodnego.”.

Wprowadzone w art. 15a ust. 3 projektu ustawy upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych umożliwi wydanie przepisów wykonawczych, określających inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym oraz wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie takich kwalifikacji, przy uwzględnieniu, iż kwalifikacje te mają być przydatne do działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa wodnego.

Zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ratownictwo wodne to prowadzenie działań ratowniczych, polegających w szczególności na organizowaniu i udzielaniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym. Natomiast zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, działania ratownicze podejmowane w ramach ratownictwa wodnego polegają w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku lub zagrożeniu;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym;
- 3) udzielaniu kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia;
- 5) ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla życia lub zdrowia;
- 6) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;
- 7) poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym.

Inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych w aktualnym brzmieniu i art. 15a ust. 1 pkt 2 projektu ustawy, powinny być zatem przydatne do działań ratowniczych wskazanych wyżej w punktach 1–7. Ponadto kwalifikacje muszą być „inne” niż te, które wynikają z ukończenia kursu ratownika wodnego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym (Dz. U. poz. 747). Ukończenie takiego kursu potwierdza bowiem posiadanie wiedzy i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich, tj. odrębną przesłankę wymienioną aktualnie w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych oraz art. 15a ust. 1 projektu. Ponadto kwalifikacje muszą być inne niż te, które wynikają z ukończonego kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy (Dz. U. z 2021 r. poz. 411).

Aktualnie przepisy prawa nie definiują jednak pojęcia innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym, co utrudnia precyzyjne wskazanie, które kwalifikacje mieszczą się w tym katalogu. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji opublikowało wytyczne w tym zakresie na stronie <https://www.gov.pl/web/mswia/ratownictwo-wodne>, jednak zagadnienie to powinno zostać uregulowane w przepisach prawa.

Z dotychczasowej praktyki wynika, iż inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym są bardzo istotne w wykonywaniu profesjonalnego ratownictwa wodnego. Brak takich kwalifikacji ratowników wodnych uniemożliwi wykonywanie podstawowych zadań ustawowych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, określonych w art. 13 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. W przypadku całkowitej rezygnacji z wymogu posiadania dodatkowych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym przez ratowników wodnych, wykonywanie profesjonalnego ratownictwa wodnego przez podmioty uprawnione nie będzie możliwe. Tym samym brak takiej regulacji w istotny sposób wpłynie na obniżenie bezpieczeństwa osób przebywających na obszarach wodnych. Należy wskazać, iż inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, które zostaną określone w przepisach, korespondują z rodzajem zadań wykonywanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, umożliwiając *de facto* ich realizację:

1) kwalifikacje uprawniające do kierowania statkami na wodach śródlądowych oraz kwalifikacje do uprawiania turystyki wodnej, a także kwalifikacje w żegludze morskiej, takie jak świadectwa i patenty w żegludze śródlądowej, uprawnienia motorowodne, świadectwa i dyplomy w żegludze morskiej, umożliwiają kierowanie statkami i szeroko rozumianą „obsługę” łodzi, zatem gwarantują realizację zadań polegających na dotarciu do miejsca wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym, zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia oraz ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla zdrowia lub życia tych osób;

2) kwalifikacje osób, które wykonują zawody medyczne: lekarza systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, pielęgniarki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne czy ratownika medycznego, pozwalają na profesjonalne działania ratunkowe podejmowane względem osób poszkodowanych w wypadkach na obszarach wodnych. Kwalifikacje te stanowią dodatkowe umiejętności w stosunku do umiejętności ratownika kwalifikowanej pierwszej pomocy. Aktualnie każdy ratownik wodny musi dysponować co najmniej zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika. Jeżeli natomiast spełnia wymagania dla lekarza systemu

Państwowe Ratownictwo Medyczne, pielęgniarki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, ratownika medycznego realizujących doskonalenie zawodowe, zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy wypełnia także wymagania w zakresie wyznaczonym do udzielenia kwalifikowanej pierwszej pomocy. Powyższa regulacja koresponduje z przepisem art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Nie ulega wątpliwości, iż osoby posiadające uprawnienia zawodowe lekarza systemu, pielęgniarki systemu i ratownika medycznego dysponują o wiele szerszym zakresem wiedzy, umiejętności i doświadczenia w dziedzinie medycyny, w szczególności medycyny ratunkowej w porównaniu do osób, które ukończyły kurs kwalifikowanej pierwszej pomocy. Zatem z uwagi na posiadaną „nadwyżkę kompetencji” w medycynie ratunkowej ponad umiejętności udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy, osoby te nie muszą zdobywać patentów żeglarskich czy motorowodnych – jako kwalifikacji dodatkowych – w celu wykonywania zadań ratowników wodnych. Nadwyżka kompetencji osób wykonujących wymienione zawody medyczne stanowi bez wątpienia „inną kwalifikację przydatną w ratownictwie wodnym”, w związku z możliwością udzielenia pierwszej pomocy osobom poszkodowanym w sposób jeszcze bardziej profesjonalny. Z uwagi na podwójne odesłanie do przepisów ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, w tym zakresie projektodawca zdecydował się na regulację już na poziomie ustawowym;

3) kwalifikacje do wykonywania zawodu nurka oraz kwalifikacje do płetwonurkowania są bezwzględnie potrzebne do poszukiwania pod wodą osób zaginionych na obszarach wodnych;

4) kwalifikacje do obsługi urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, umożliwiają profesjonalną łączność oraz przyjęcie zgłoszenia o wypadku, o zagrożeniu;

5) posiadanie kwalifikacji do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi jest bezwzględnym warunkiem do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym. Zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 10f ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 i 463), pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym może być pojazd samochodowy podmiotów uprawnionych do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wodnego. Powyższa kwalifikacja jest niezbędna do realizacji zadania polegającego na transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym, do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o

których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;

6) uprawnienia zawodowe w sporcie – trenerskie lub instruktorskie – w dziedzinie pływania zostały przewidziane jako kwalifikacja przydatna w ratownictwie wodnym zgodnie z utrwaloną dotychczas praktyką. W ocenie MSWiA mogą być przydatne do niektórych czynności w zakresie ewakuacji z miejsca zagrożenia oraz są także przydatne w zakresie działań w ratownictwie wodnym o charakterze profilaktycznym i edukacyjnym, dotyczącym bezpieczeństwa na obszarach wodnych, realizowanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, stosownie do art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

Jak wynika z posiedzeń Rady do Spraw Ratownictwa przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji powołanej zarządzeniem nr 40 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2016 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wew. i Ad. poz. 47), projektowana regulacja jest oczekiwana w środowisku ratowników wodnych.

Projekt ustawy nie generuje obciążeń administracyjnych, w tym nie spowoduje powstania obowiązku ponoszenia dodatkowych kosztów przez ratowników wodnych. Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy ratownicy wodni zobowiązani są do posiadania innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie, a więc aktualnie ponoszą koszty odbywania stosownych kursów. Projekt ustawy przewidujący upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia, umożliwi stworzenie katalogu „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”; tym samym przepis prawa precyzyjnie określi, które kwalifikacje umożliwiają zdobycie uprawnień ratownika wodnego. Projektowany katalog tych kwalifikacji odpowiada w pełni dotychczasowej praktyce stosowania prawa w zakresie nadzoru ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad wykonywaniem ratownictwa wodnego.

Aktualnie w ratownictwie wodnym wszystkie osoby szkolą się według tych samych zasad uregulowanych w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym. W związku z projektem ustawy nie planuje się żadnych zmian w systemie szkoleń w ratownictwie wodnym, zatem sytuacja osób, które aktualnie odbywają takie szkolenia, nie ulega zmianie po wejściu w życie projektowanej zmiany ustawy. Nie ma zatem podstaw do regulowania w drodze przepisów przejściowych sytuacji prawnej osób, które rozpoczną szkolenie przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ponieważ szkolenia w ratownictwie nadal będą odbywać się na takich samych zasadach.

Ponadto przepis art. 41 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych zostaje zachowany i pozwala na utrzymanie na dotychczasowych zasadach uprawnień w ratownictwie wodnym ratownikom, którzy nie odbyli szkolenia na podstawie przepisów przywołanego rozporządzenia w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym, lecz zgodnie z prawem obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2012 roku. W związku z procedowanym projektem ustawy sytuacja osób wykonujących zadania w ratownictwie wodnym na podstawie art. 41 ustawy nie ulega zmianie.

Definicja ratownika wodnego zawarta obecnie w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (i analogicznie w niniejszym projekcie ustawy) jest kompilacją 4 przesłanek, które należy spełnić łącznie, aby uzyskać uprawnienia ratownika wodnego. Niektóre z wymienionych przesłanek mają charakter czasowy lub są uregulowane w innych przepisach prawa.

Posiadanie wiedzy i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich potwierdza się:

– zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia ratowników wodnych, wydawanym zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik nr 3 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym, po odbyciu szkolenia na zasadach opisanych w tym rozporządzeniu albo – stosownie do art. 41 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych – na podstawie legitymacji wydanej przez społeczną organizację ratowniczą przed dniem 1 stycznia 2012 r. jako dokumencie poświadczającym odbycie szkolenia na ratownika wodnego zgodnie z przepisami obowiązującymi przed wejściem w życie ustawy, tj. do 2012 r. Przesłanka powyższa jest bezterminowa, projekt ustawy nie przewiduje żadnych zmian w tym zakresie. Na podstawie art. 41 ustawy, który nie podlega projektowanej regulacji, legitymacje organizacji ratowniczych, wydane przed 2012 r., będą nadal honorowane. Natomiast osoby, które aktualnie szkolą się na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym, będą kontynuować szkolenie bez żadnych zmian. Zakres ten nie wymaga przepisu przejściowego.

Posiadanie innej kwalifikacji przydatnej w ratownictwie wodnym potwierdza się za pomocą dyplomów, patentów, świadectw wydawanych na podstawie odrębnych przepisów, np. ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2020 r. 1863), ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 612), ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o

kierujących pojazdami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1268 i 1517) lub przepisów wykonawczych do tych ustaw.

Kwalifikacje te uregulowane są w przepisach odrębnych, a ważność niektórych wydanych na ich podstawie świadectw lub dyplomów może być ograniczona w czasie, po którym wymagają stosownego odnowienia. Na przykład na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych dyplomy nurka III, II i I klasy oraz nurka saturowanego zachowują ważność przez okres 5 lat od dnia ich wydania. Ponadto, stosownie do art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje się, określając ważność zezwolenia na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z terminu ważności orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

Projekt nie reguluje zatem kwestii, które znajdują normatywne odzwierciedlenie w innych właściwych przepisach. Osoby, które są aktualnie w trakcie zdobywania konkretnych uprawnień (patentów w żegludze, uprawnień nurkowych), będą kontynuować szkolenia na podstawie właściwych przepisów. Wobec odrębnych regulacji, zachowanie ciągłości tych uprawnień nie podlega regulowaniu w projekcie ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

Spełnienie wymagań określonych w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym dla lekarza systemu, pielęgniarki systemu, ratownika medycznego realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika potwierdza się odpowiednio dyplomami stosownymi świadectwami w zawodach medycznych wraz z dokumentacją potwierdzającą doskonalenie zawodowe albo zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika, które wymaga „recertyfikacji” co trzy lata. Obowiązek doskonalenia zawodowego ratownika medycznego wynika z art. 12 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, obowiązek doskonalenia zawodowego lekarzy wynika z art. 18 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyisty (Dz. U. z 2020 r. poz. 514, z późn. zm.), natomiast w przypadku pielęgniarek obowiązkowe aktualizowanie wiedzy i umiejętności zawodowych oraz doskonalenie zawodowe realizowane jest na podstawie art. 61 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 479). Wobec odrębnych regulacji, zachowanie ciągłości tych uprawnień nie podlega regulowaniu w projekcie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

W celu posiadania uprawnień ratownika wodnego należy także potwierdzić członkostwo, zatrudnienie lub służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. Przesłanka ta ma charakter czasowy, całkowicie niezależny od regulacji zawartych w ustawie.

Zarówno aktualnie obowiązujący przepis art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, jak i projektowana regulacja, jest odzwierciedleniem stanu ugruntowanego w ratownictwie wodnym od wielu lat.

Przed dniem wejścia w życie ustawy, to jest do dnia 1 stycznia 2012 r., specjalistyczne organizacje ratownicze uprawnione były m.in. do „organizowania oraz prowadzenia szkolenia służby ratowniczej oraz do nadawania stopni ratowniczych i określania uprawnień do prowadzenia działań ratowniczych, w zależności od posiadanych kwalifikacji”. Uprawnienie to wynikało z przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych, warunków ich wykonywania przez inne organizacje ratownicze oraz rodzaju i wysokości świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym w związku z udziałem w akcji ratowniczej, a wcześniej z przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych oraz wysokości świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym.

Zgodnie z wewnętrznymi regulacjami organizacji ratowniczych, ratownikami wodnymi do dnia 1 stycznia 2012 r. były osoby zrzeszone w tych organizacjach jako ich członkowie, przeszkolone w ratownictwie wodnym przez te organizacje, posiadające aktualne zaświadczenia o ukończeniu kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika lub spełniające wymagania dla lekarza systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, pielęgniarki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne lub ratownika medycznego oraz posiadające dodatkowe patenty i uprawnienia przydatne w ratownictwie wodnym. Z dniem 1 stycznia 2012 r. powyższe zasady znalazły odzwierciedlenie w aktualnie obowiązującym art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

Z uwagi na to, spełnienie aktualnych wymagań ratownika wodnego oznacza jednocześnie spełnienie wymagań na podstawie art. 15a projektu ustawy.

Dodatkowo w art. 12 w ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych należy uwzględnić zmianę jednostki redakcyjnej, określającej warunki, które musi spełniać ratownik wodny. Zatem zgodnie z projektem w

art. 12 w ust. 3 pkt 3 otrzyma brzmienie: „3) wykaz ratowników wodnych wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie przez nich warunków określonych w art. 15a ust. 1;”.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przedmiotowa regulacja nie wywiera wpływu na działalność mikro przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Dariusz Nowak – Dyrektor Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego MSWiA Tel. 22 60 152 07; e-mail: dolizk@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 07.01.2021 r.</p> <p>Źródło Inicjatywa MSWiA</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD96</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Brak jednoznacznego określenia definicji ratownika wodnego, z uwagi na niewskazanie, ile innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym powinien posiadać ratownik wodny.
2. Brak uregulowania pojęcia innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nowelizacja ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 350) ma na celu doprecyzowanie przepisów prawa w zakresie definicji ratownika wodnego, zawartej aktualnie w art. 2 pkt 5 tej ustawy, przez dookreślenie, ile innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym powinien posiadać ratownik wodny oraz wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym oraz wykaz dokumentów potwierdzających ich posiadanie.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ratownikiem wodnym w polskim porządku prawnym jest osoba, która:

- 1) posiada wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich;
- 2) posiada inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym;
- 3) spełnia wymagania określone w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159) dla lekarza systemu, pielęgniarki systemu, ratownika medycznego realizujących doskonalenie zawodowe lub ratownika;
- 4) jest zatrudniona albo pełni służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego lub jest członkiem takiego podmiotu (np. członkiem stowarzyszenia).

Aktualnie definicja ratownika wodnego nie wskazuje zatem, ile innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym powinien posiadać ratownik wodny. Ponadto pojęcie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym nie zostało zdefiniowane w przepisach prawa.

Projektowana regulacja doprecyzuje definicję ratownika wodnego przez wskazanie, iż ratownik wodny posiada co najmniej jedną kwalifikację przydatną w ratownictwie wodnym. Ponadto projektowane upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych umożliwi wydanie przepisów wykonawczych określających inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym oraz określających, jakie dokumenty potwierdzają posiadanie takich kwalifikacji, przy uwzględnieniu, iż kwalifikacje te mają być przydatne do działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa wodnego. Zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ratownictwo wodne to prowadzenie działań ratowniczych, polegających w szczególności na organizowaniu i udzielaniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym. Natomiast zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, działania ratownicze podejmowane w ramach ratownictwa wodnego polegają w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku lub zagrożeniu;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym;
- 3) udzielaniu kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia;
- 5) ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla życia lub zdrowia;
- 6) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;
- 7) poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym.

Inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych powinny być zatem przydatne do działań ratowniczych wymienionych powyżej w punktach 1–7. Ponadto kwalifikacje muszą być „inne” niż te, które wynikają z ukończenia kursu ratownika wodnego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym (Dz. U. poz. 747). Ukończenie takiego kursu potwierdza bowiem posiadanie wiedzy i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich, tj. odrębną przesłankę wymienioną w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. Ponadto kwalifikacje muszą być inne niż te, które wynikają z ukończenia kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy (Dz. U. poz. 408, z późn. zm.). W projekcie proponuje się przenieść regulację w tym zakresie do nowej jednostki redakcyjnej i uchylić pkt 5 w art. 2 ustawy.

Z dotychczasowej praktyki wynika, iż inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym są bardzo istotne w wykonywaniu profesjonalnego ratownictwa wodnego. Brak takich kwalifikacji ratowników wodnych uniemożliwi wykonywanie podstawowych zadań ustawowych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, określonych w art. 13 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. W przypadku całkowitej rezygnacji z wymogu posiadania dodatkowych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym przez ratowników wodnych wykonywanie profesjonalnego ratownictwa wodnego przez podmioty uprawnione nie będzie możliwe. Tym samym brak takiej regulacji w istotny sposób wpłynie na obniżenie bezpieczeństwa osób przebywających na obszarach wodnych. Należy wskazać, iż inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, które zostaną określone w przepisach, korespondują z rodzajem zadań wykonywanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, umożliwiając *de facto* ich realizację:

- 1) kwalifikacje uprawniające do kierowania statkami na wodach śródlądowych oraz kwalifikacje do uprawiania turystyki wodnej oraz kwalifikacje w żegludze morskiej, takie jak świadectwa i patenty w żegludze śródlądowej, uprawnienia motorowodne, świadectwa i dyplomy w żegludze morskiej, umożliwiają kierowanie statkami i szeroko rozumianą „obsługę” łodzi, zatem gwarantują realizację zadań polegających na dotarciu do miejsca wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym, zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia oraz ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenia dla zdrowia lub życia tych osób;
- 2) kwalifikacje osób, które wykonują zawody medyczne: lekarza systemu PRM, pielęgniarki systemu PRM czy ratownika medycznego, pozwalają na profesjonalne działania ratunkowe podejmowane względem osób poszkodowanych w wypadkach na obszarach wodnych. Kwalifikacje te stanowią dodatkowe umiejętności w stosunku do umiejętności ratownika kwalifikowanej pierwszej pomocy. Aktualnie każdy ratownik wodny musi dysponować co najmniej zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy i uzyskaniu tytułu ratownika. Jeżeli natomiast spełnia wymagania dla lekarza systemu PRM, pielęgniarki systemu PRM, ratownika medycznego realizujących doskonalenie zawodowe, zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy wypełnia także wymagania w zakresie wyznaczonym do udzielenia kwalifikowanej pierwszej pomocy. W projektowanej regulacji osoby te z uwagi na „nadwyżkę kompetencji” w dziedzinach medycznych, będą także spełniać dodatkowe kwalifikacje w ratownictwie wodnym. Z uwagi na podwójne odesłanie do przepisów ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, w tym zakresie projektodawca zdecydował się na regulację już na poziomie ustawowym;
- 3) kwalifikacje do wykonywania zawodu nurka oraz kwalifikacje do płetwonurkowania są bezwzględnie potrzebne do poszukiwania pod wodą osób zaginionych na obszarach wodnych;
- 4) kwalifikacje do obsługi urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, umożliwiają profesjonalną łączność oraz przyjęcie zgłoszenia o wypadku o zagrożeniu;
- 5) posiadanie kwalifikacji do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi jest bezwzględnym warunkiem do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym. Zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 10f ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450), pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym może być pojazd samochodowy podmiotów uprawnionych do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wodnego. Powyższa kwalifikacja jest niezbędna do realizacji zadania polegającego na transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym, do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;
- 6) uprawnienia zawodowe w sporcie – trenerskie lub instruktorskie – w dziedzinie pływania zostały przewidziane jako kwalifikacja przydatna w ratownictwie wodnym zgodnie z utrwaloną dotychczas praktyką. W ocenie MSWiA mogą być przydatne do niektórych czynności w zakresie ewakuacji z miejsca zagrożenia oraz są także przydatne w zakresie działań w ratownictwie wodnym o charakterze profilaktycznym i edukacyjnym, dotyczącym bezpieczeństwa na obszarach wodnych, realizowanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, stosownie do art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.

Jak wynika z posiedzeń Rady do Spraw Ratownictwa przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji powołanej zarządzeniem nr 40 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2016 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wew. i Ad. poz. 47), projektowana regulacja jest oczekiwana w środowisku ratowników wodnych.

Projekt ustawy nie generuje obciążeń administracyjnych, w tym nie spowoduje powstania obowiązku ponoszenia dodatkowych kosztów przez ratowników wodnych. Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy ratownicy wodni zobowiązani są do posiadania innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie, a więc aktualnie ponoszą koszty odbywania stosownych kursów. Projekt ustawy, przewidujący upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia, umożliwi stworzenie katalogu „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”; tym samym przepis prawa precyzyjnie określi, które kwalifikacje umożliwiają zdobycie uprawnień ratownika wodnego. Projektowany katalog tych kwalifikacji odpowiada w pełni dotychczasowej praktyce stosowania prawa w zakresie nadzoru ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad wykonywaniem ratownictwa wodnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kwestie ratownictwa wodnego i kwalifikacji ratowników wodnych zostały bardzo różnie uregulowane w różnych porządkach prawnych.

Wielka Brytania

Podmiotem dbającym o bezpieczeństwo osób pływających jest ochotnicze stowarzyszenie the Royal Life Saving Society, posiadające status fundacji (*registered charity*). Fundacja powstała w 1891 r. i posiada honorowy patronat królewski. Wg ostatnich danych, fundacja zrzesza ponad 13 tys. członków i posiada 48 oddziałów lokalnych, obejmujących obszar administracyjny Anglii, Walii i Szkocji oraz 1,4 tys. klubów szkoleniowych, w których blisko 93% kadry ratownictwa wodnego uzyskuje profesjonalne kwalifikacje ratownicze. Aktem normatywnym, regulującym ratownictwo wodne, jest ustawa o ratownictwie wodnym w zamkniętych akwenach przeznaczonych do celów rekreacyjnych (the Health and Safety (Enforcing Authority) Regulations 1998). Ponadto, kluby ratownicze zrzeszone w *the Royal Life Saving Society* zobowiązane są do przestrzegania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i zdrowiu w miejscu pracy (Health and Safety at Work Act 1974). Regulacje dot. uzyskania specjalistycznych kwalifikacji do pracy w ratownictwie wodnym wskazują na 2 rodzaje takich uprawnień. Są to:

- a) kwalifikacje państwowe, nadawane i rejestrowane przez państwowe biuro ds. regulacji kwalifikacji i egzaminacji (*Ofqual*) i
- b) kwalifikacje nadawane przez *the Royal Life Saving Society*, w ramach kursów i szkoleń przeprowadzanych przez fundację.

Portugalia

Zgodnie z portugalskim ustawodawstwem, instytucją odpowiedzialną za bezpieczeństwo osób pływających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację na wodach w skali całego kraju jest Instytut Ratownictwa i Wypadków Wodnych (*Instituto de Socorros a Náufragos – ISN*), zaś na poszczególnych kąpieliskach i wodach publicznych licencjonowane firmy (licencje wydawane są przez ISN). Kandydaci na ratowników wodnych muszą spełnić określone wymagania: mieć ukończone 18 lat, odbyć naukę w szkole w wymiarze 12 lat oraz zdać z oceną pozytywną egzamin wstępny na ratowników. Podczas egzaminu wstępnego kandydaci muszą przepłynąć 100 m maksymalnie w ciągu 1 minuty 50 sekund, płynąć przez 20 sekund bez oddechu, wyłowić dwa obiekty z najgłębszego miejsca basenu oraz przepłynąć 25 metrów na plecach wyłącznie używając nóg (bez użycia rąk). Kurs przygotowujący do egzaminu na ratownika składa się z 7 modułów i trwa 150 godzin. Kończy się egzaminem certyfikacyjnym, składającym się z kilku etapów. Przyszli ratownicy muszą zaliczyć test teoretyczny składający się z 20 pytań wielokrotnego wyboru. Następnie kandydat odpowiada na pytania z zakresu ratownictwa, transportowania rannych oraz zasad oddychania. Kolejny etap to symulacja akcji ratunkowej. Egzamin kończy się częścią praktyczną, podczas której należy: przepłynąć 100 metrów w czasie 1 minuty 40 sekund, przepłynąć 25 metrów pod wodą wraz z manekinem oraz przepłynąć 400 metrów stylem brzuszny w czasie 9 minut 15 sekund.

Szwajcaria

Każdy kanton odpowiada osobno za podstawy prawne funkcjonowania służb ratowniczych. Zarazem istnieją wytyczne, które są stosowane przez większość kantonów. Są one wydawane przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Ratownictwa – na stronie www.ivr.ch – dotyczy to zasadniczo standardu dla karetek pogotowia oraz systemów technicznych ratownictwa medycznego.

Niemcy

Podstawą prawną działania podmiotów realizujących działania ratownictwa wodnego są ustawy o ratownictwie poszczególnych krajów federalnych RFN.

Republika Czeska

Ratownictwo wodne wykonuje Wodna Służba Ratunkowa Czeskiego Czerwonego Krzyża (*Vodní záchranná služba Českého červeného kříže*) – brak odrębnej ustawy określającej jej działalność. Działa ona na podstawie ogólnych przepisów ustawy nr 239/2000 o zintegrowanym systemie ratunkowym (*zákon č. 239/2000Sb. o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů*) oraz odrębnych umów z MSW oraz Państwową Strażą Pożarną (*Hašičský záchranný sbor*). Ma ona formę stowarzyszenia obywatelskiego i jest kolektywnym członkiem Czeskiego Czerwonego Krzyża oraz międzynarodowej organizacji International Life Saving Federation. Sposób działania Służby określa jej statut. Pomoc udzielana przez ratowników Służby jest nieodpłatna. Członkowie organizacji przechodzą przez wielostopniowy system szkoleniowy (kolejne stopnie ratownicze i nurkowe).

Estonia

Ratownictwo wodne należy do kompetencji Policji i Straży Granicznej. Podstawę prawną stanowią ustawy o Policji i Straży Granicznej oraz o ratownictwie:

- 1) *Police and Border Guard Board Act: Functions of the Police – performance of search and rescue operations and organization of detection and elimination of marine pollution in inland maritime waters and territorial waters, in the exclusive economic zone, on Lake Peipsi, Lake Lämmi and Lake Pihkva and on other transboundary water bodies*.
- 2) *Rescue Act*.

Rumunia

Zgodnie z Rozdziałem II, Art. 7, Ustęp (2) Rozporządzenia Rządu nr 1136 z 18 września 2007 r., działalność ratownictwa wodnego musi być prowadzona przez personel wykwalifikowany w dziedzinie ratownictwa wodnego. Zawody *ratownika basenowego* oraz *ratownika morskiego* znajdują się w Klasyfikacji Zawodów w Rumunii (rum. *COR / Clasificarea Ocupațiilor din România*). Aby dostać dyplom „ratownika”, kandydaci muszą zakończyć kurs kwalifikacyjny zorganizowany przez Krajowe Stowarzyszenie Zawodowych Nurków i Ratowników w Rumunii (rum. *ANSPSR / Asociația Natională a Scafandrilor Profesioniști și Salvamarilor din România*). Kurs składa się z 720 godzin i obejmuje m.in. następujące przedmioty: kurs pierwszej pomocy, lekcje pływania, lekcje nurkowania bezdechowego i nurkowania ze sprzętem, zarządzanie sprzętem ratowniczym i lekcje wychowania fizycznego.

Ukraina

Zgodnie z pkt 1 ust. 5 art. 24 Kodeksu Ochrony Cywilnej Ukrainy dotyczącym obiektów o podwyższonym stopniu niebezpieczeństwa oraz poszczególnych terytoriów znajdujących się we własności, posiadaniu lub użytkowaniu przez podmioty gospodarcze, Gabinet Ministrów Ukrainy ustalił „Wykaz podmiotów gospodarczych, branżowych i poszczególnych terytoriów podlegających stałej i obowiązkowej obsłudze awaryjno-ratowniczej na zasadach zapisanych w umowach”, zaliczając do takich podmiotów „miejsca masowego odpoczynku mieszkańców na obiektach wodnych, a także strefy rekreacyjne w okresie masowego odpoczynku ludzi.”

Według REGULAMINU naczelnik posterunku ratownictwa powinien być zawodowym „marynarzem-ratownikiem”, z potwierdzającym kwalifikacje dokumentem państwowym o ukończeniu odpowiedniej szkoły. Ponadto, w przypadku posterunku dla obiektu wodnego I kategorii obowiązuje wymóg zatrudnienia zawodowego lekarza lub felczera o specjalizacji „medycyna stanów nagłych”. Personel zatrudniony w posterunkach ratownictwa na stanowiskach „pływak-ratownik” powinien mieć ukończone specjalistyczne szkolenie wg programu opracowanego przez Służbę ds. Sytuacji Nadzwyczajnych, zaś pracownicy służby awaryjno-ratowniczej i pletwonurków – certyfikat Centralnej Międzyresortowej Komisji Atestacyjnej.

Łotwa

Kompetencje w zakresie ratownictwa wodnego na Łotwie są podzielone między resorty spraw wewnętrznych (ratownictwo wodne w obrębie wód śródlądowych) oraz resort obrony (ratownictwo morskie). W zakresie ratownictwa morskiego jednostką odpowiedzialną za poszukiwanie i ratownictwo w obrębie łotewskich wód terytorialnych jest: Centrum Koordynacji Poszukiwań i Ratownictwa Morskiego (MRCC) działające w ramach Służby Ochrony Wybrzeża: http://www.mod.gov.lv/MRCC/MRCC_Riga.aspx.

Jednostką odpowiedzialną za ratownictwo śródlądowe jest Łotewska Służba Pożarniczo-Ratownicza: http://vugd.gov.lv/eng/about_vugd.

Szkolenia dla ratowników morskich oraz śródlądowych (w ramach Łotewskiej Służby Pożarniczo-Ratowniczej) są stałym elementem kursów dla kadetów – odpowiednio National Defence Academy of Latvia: <http://www.naa.mil.lv/Studijas.aspx> oraz Fire Safety and Civil Protection College: http://ucak.vugd.gov.lv/eng/about_us;szkolenia; dla ratowników samorządowych State Police College: http://www.policijas.koledza.gov.lv/en/about_us. Funkcjonuje Stowarzyszenie Ratowników Wodnych: <http://lifeguard.lv/>, które prowadzi dodatkowe kursy doszkolające.

Chorwacja

Kwestie związane z zapewnieniem bezpieczeństwa są regulowane głównie następującymi aktami prawnymi:

- 1) „Ustawa o sporcie” (*Zakon o sportu, Narodne novine nr 71/06, 150/08, 124/10, 124/11, 86/12, 94/13, 85/15 i 19/16*; <http://www.zakon.hr/z/300/Zakon-o-sportu>);
- 2) „Kodeks morski” (*Pomorski zakonik, Narodne novine nr 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13 i 26/15*; <http://www.zakon.hr/z/310/Pomorski-zakonik>);
- 3) „Regulamin o rodzajach plaż morskich i warunkach, jakie muszą spełniać” (*Pravilnik o vrstama morskih plaža i uvjetima koje moraju zadovoljavati, Narodne novine nr 50/95*, http://narodnenovine.nn.hr/clanci/sluzbeni/1995_07_50_1027.html).

Ratownicy wodni mają obowiązek uzyskania licencji wydawanej na podstawie ukończonego 7-dniowego (70-godzinowego) kursu oraz zdanego egzaminu teoretycznego i praktycznego. Do kursu mogą przystąpić osoby pełnoletnie, zdrowe (z zaświadczeniem lekarskim), z przynajmniej średnim wykształceniem, dobrą znajomością języka angielskiego oraz odpowiednimi umiejętnościami pływackimi. Organizacja kursów, testów oraz przyznawanie i przedłużanie licencji (co dwa lub trzy lata) powierzone zostały Służbie ds. ratowania życia na wodzie przy Chorwackim Czerwonym Krzyżu (Hrvatski Crveni Križ).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
-------	----------	---------------	---------------

Ratownicy wodni	ok. 10 700	MSWiA wg stanu na 2019 rok	Projektowane przepisy będą oddziaływały na kadre ratowników wodnych zatrudnionych w podmiotach uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego lub będących ich członkami, a także pełniących służbę w służbach państwowych.
Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego	116	MSWiA	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania:

- Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Naczelnej Izbie Lekarskiej,
- Naczelnej Izbie Pielęgniarek i Położnych,
- Polskiemu Związkowi Ratowników Medycznych,
- Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Ratowników Medycznych,
- Polskiemu Związkowi Pływackiemu,
- Polskiemu Związkowi Motorowodnemu i Narciarstwa Wodnego,
- Polskiemu Związkowi Żeglarskiemu,
- Polskiemu Związkowi Płetwonurkowania,
- Komisji Działalności Podwodnej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego,
- Mazurskiemu Ochotniczemu Pogotowiu Ratunkowemu,
- WOPR Województwa Zachodniopomorskiego,
- Jarockiemu Tomaszowi Multigrupie sp. z o.o.

Przewidziano 2-tygodniowy termin na wyrażenie opinii przez interesariuszy, z zastrzeżeniem zachowania terminu ustawowego na rozpatrzenie projektu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Opinię przekazało Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe Województwa Zachodniopomorskiego.

Natomiast o braku uwag poinformowały Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelna Rada Lekarska.

Ponadto swoje propozycje do projektu przedstawił Zarząd Główny Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratowniczego.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego zaopiniowała projekt pozytywnie.

Stanowisko organu wobec uwag partnerów społecznych zawarto w załączonym raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany ustawy nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz na rodzinę, osoby starsze i niepełnosprawne oraz gospodarstwa domowe.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Nie dotyczy.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na obszary, o których mowa w pkt 10.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów ustawy nastąpi po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Raport z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych

Projekt ustawy został zamieszczony, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trybie tym nie dokonano zgłoszenia lobbingowego.

Ponadto w ramach konsultacji Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji skierował projekt do zaopiniowania:

- Naczelnej Izbie Lekarskiej,
- Naczelnej Izbie Pielęgniarek i Położnych,
- Polskiemu Związkowi Ratowników Medycznych,
- Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Ratowników Medycznych,
- Polskiemu Związkowi Pływackiemu,
- Polskiemu Związkowi Motorowodnemu i Narciarstwa Wodnego,
- Polskiemu Związkowi Żeglarskiemu,
- Polskiemu Związkowi Płetwonurkowania,
- Komisji Działalności Podwodnej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego,
- Mazurskiemu Ochotniczemu Pogotowiu Ratunkowemu,
- WOPR Województwa Zachodniopomorskiego,
- Jarockiemu Tomaszowi Multigrupie sp. z o.o.

W ramach konsultacji uwagi przedstawiło Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe Województwa Zachodniopomorskiego.

Stanowisko Ministra przedstawia poniższa tabela:

Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko MSWiA
Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe Województwa Zachodniopomorskiego	<p>1. Wykaz dokumentów potwierdzających kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych nie obejmuje świadectwa kwalifikacji UAWO VLOS dla operatora bezałogowego statku powietrznego. Kwalifikacja ta jest przydatna do pracy nad obszarami wodnymi, w szczególności na kąpieliskach morskich oraz do prowadzenia działań ratowniczo-poszukiwawczych.</p> <p>2. Wskazujemy że dokumentem potwierdzającym uprawnienia nurka są dyplomy klasy III, II, I, dyplom nurka saturowanego, dyplom kierownika prac podwodnych III, II, I klasy, świadectwo operatora systemów nurkowych i książeczka nurka. Zalecamy wykreślenie ppkt. 6 czyli dziennika prac podwodnych, który nie jest poświadczeniem uprawnień, podobnie jak książeczka nurka.</p>	<p>1. Uwaga na przyszłość, dotyczy brzmienia przepisów rozporządzenia wykonawczego, które zostanie wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w konsultowanym projekcie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.</p> <p>2. Uwaga na przyszłość, dotyczy brzmienia przepisów rozporządzenia wykonawczego, które zostanie wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w konsultowanym projekcie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych.</p>

	<p>3. Zalecamy o dopisanie w ustawie, systemowego rozwiązania powiadamiania podmiotów ratowniczych przez Policję, Straż i WCPR poprzez powiadamianie Centrum Koordynacji Ratownictwa Wodnego, które posiada wiedzę na temat sił i środków jakimi dysponuje na danym obszarze WOPR WZ Należy ograniczyć możliwości organizatorów obszarów wodnych w zatrudnianiu ratowników, z uwagi na brak jakiegokolwiek nadzoru w realizacji zadań wskazanej ustawy. Często dochodzi do sytuacji, w której organizatorzy wyznaczonych obszarów wodnych zatrudniają ratowników wyszkolonych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, oferując wysokie wynagrodzenia, jednocześnie zawężając okres zatrudnienia wyłącznie do sezonu kąpielowego. Nie przykładając uwagi do zabezpieczenia obszarów wodnych w pozostałym okresie roku. Skutkuje to sytuacjami, w których brakuje ratowników wodnych w danej miejscowości do udzielania pomocy przy wypadku przed lub po wakacjach. Niezbędne jest uruchomienie sił i środków z innych miejscowości (co wydłuża czas dotarcia), gdy tymczasem miejscowi ratownicy są na miejscu zdarzenia, lecz podmioty nie posiadają aktualnych numerów kontaktowych, kwalifikacji. Zatrudnianie wyłącznie przez podmioty ratownicze pozwoliłoby utrzymywać potencjał ratowników na miejscu również poza sezonem kąpielowym.</p>	<p>3. uwaga niezasadna – wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p>
--	--	--

Dodatkowo w ramach konsultacji społecznych uwagi zgłosiło Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (Zarząd Główny). Zaproponowano dopisanie w art. 2 pkt 9 w brzmieniu: „specjalnym obszarze wodnym – rozumie się obszar wodny w postaci cieku o prędkości nurtu powyżej 2 m/s albo pokryty lodem, krą lub śryżem albo wskazany w analizie zagrożeń dokonanej przez zarządzającego obszarem wodnym, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt. 1 lub 3 i wymagający specjalistycznych sił i środków do podejmowania działań ratowniczych pod warunkiem wskazania rodzaju tych działań”. Uwaga nie została uwzględniona, gdyż umiejętność prowadzenia działań ratowniczych na obszarach wodnych będących wodami szybko płynącymi, czy też obszarach wodnych pokrytych lodem, krą czy śryżem, jak również umiejętność posługiwania się sprzętem ratowniczym nie jest kwestią posiadania dodatkowych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym, a kwestią stopnia wyszkolenia ratownika wodnego i ewentualnego jego doskonalenia zawodowego. W świetle przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym (Dz. U. poz. 747) osoba, kończąca szkolenie ratowników wodnych powinna posiadać wiedzę dotyczącą m.in. sprzętu ratowniczego i pływającego wykorzystywanego w ratownictwie wodnym i jego zastosowania, prowadzenia akcji ratunkowych z wykorzystaniem sprzętu do ratownictwa wodnego oraz powinna posiadać umiejętność posługiwania się tym sprzętem w działaniach ratowniczych. Ponadto uczestnik szkolenia powinien posiadać wiadomości dotyczące: specyfiki ratownictwa wodnego na wyznaczonych obszarach wodnych, specyfiki działania ratownika wodnego na poszczególnych obszarach wodnych (lód, cieki, powódź, miejsca bagniste) oraz powinien posiadać umiejętność praktycznego stosowania wiedzy w działaniach ratowniczych. Dodatkowo zgłoszona uwaga wykraczała poza faktyczny zakres i cel procedowanej zmiany ustawy.

Pozostałe uwagi WOPR znacznie wykraczały poza zakres projektowanej regulacji. Ponadto zgłoszono także uwagi na przyszłość w zakresie brzmienia przepisów rozporządzenia, które zostaną poddane analizie na etapie prac legislacyjnych nad projektem aktu wykonawczego.

Pozostałe podmioty albo nie przedstawiły stanowiska albo poinformowały o braku uwag.

Ponadto Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego zaopiniowała projekt pozytywnie.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym

Na podstawie art. 15a ust. 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 350) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym;
- 2) wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym.

§ 2. Kwalifikacjami przydatnymi w ratownictwie wodnym są:

- 1) kwalifikacje uprawniające do kierowania statkami na wodach śródlądowych oraz kwalifikacje do uprawiania turystyki wodnej, określone w przepisach ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1863);
- 2) kwalifikacje w żegludze morskiej, określone w przepisach ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680 oraz z 2021 r. poz. 234);
- 3) kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu nurka, określone w przepisach: ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 612), rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 2015 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1129), rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie kwalifikacji wojskowych osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. poz. 954);

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

- 4) kwalifikacje do pływania w celach sportowych, rekreacyjnych i badawczych;
- 5) kwalifikacje do obsługi urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej określone w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576);
- 6) uprawnienia zawodowe w sporcie – trenerskie lub instruktorskie, w dziedzinie pływania, określone w przepisach ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133);
- 7) kwalifikacje do kierowania pojazdem uprzywilejowanym, określone w przepisach ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1268 i 1517).

§ 3. Wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia
(poz.)

WYKAZ DOKUMENTÓW POTWIERDZAJĄCYCH POSIADANIE KWALIFIKACJI PRZYDATNYCH W RATOWNICTWIE WODNYM

Dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym są:

I. Świadectwa i patenty w zakresie żeglugi śródlądowej:

- 1) świadectwo starszego marynarza żeglugi śródlądowej;
- 2) świadectwo bosmana żeglugi śródlądowej;
- 3) świadectwo sternika żeglugi śródlądowej;
- 4) patent żeglarski przewoźnika żeglugi śródlądowej;
- 5) patent żeglarski szypra żeglugi śródlądowej;
- 6) patent żeglarski mechanika żeglugi śródlądowej;
- 7) patent żeglarski stermotorzysty żeglugi śródlądowej;
- 8) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy A;
- 9) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy B.

II. Patenty w zakresie uprawiania turystyki wodnej:

- 1) patent żeglarza jachtowego;
- 2) patent sternika jachtowego;
- 3) patent jachtowego sternika morskiego;
- 4) patent jachtowego kapitana żeglugi bałtyckiej;
- 5) patent jachtowego kapitana żeglugi wielkiej;
- 6) patent sternika motorowodnego;
- 7) patent starszego sternika motorowodnego;
- 8) patent morskiego sternika motorowodnego;
- 9) patent motorzysty motorowodnego;
- 10) patent mechanika motorowodnego;
- 11) patent kapitana motorowodnego żeglugi bałtyckiej;
- 12) patent kapitana motorowodnego żeglugi wielkiej;

- 13) patent kapitana motorowodnego;
- 14) patent kapitana jachtowego;
- 15) patent motorowodnego sternika morskiego.

III. Świadectwa i dyplomy w zakresie żeglugi morskiej:

- 1) świadectwo młodszego marynarza pokładowego;
- 2) świadectwo marynarza wachtowego;
- 3) świadectwo starszego marynarza;
- 4) świadectwo młodszego motorzysty;
- 5) świadectwo motorzysty wachtowego;
- 6) dyplom oficera wachtowego na statkach o pojemności brutto 500 i powyżej;
- 7) dyplom starszego oficera na statkach o pojemności brutto od 500 do 3000;
- 8) dyplom starszego oficera na statkach o pojemności brutto 3000 i powyżej;
- 9) dyplom kapitana na statkach o pojemności brutto od 500 do 3000;
- 10) dyplom kapitana żeglugi wielkiej na statkach o pojemności brutto 3000 i powyżej;
- 11) dyplom oficera wachtowego żeglugi przybrzeżnej;
- 12) dyplom kapitana żeglugi przybrzeżnej;
- 13) dyplom szypra 2 klasy żeglugi krajowej;
- 14) dyplom szypra 1 klasy żeglugi krajowej;
- 15) dyplom oficera mechanika;
- 16) dyplom oficera mechanika wachtowego na statkach o mocy maszyn głównych 750 kW;
- 17) dyplom drugiego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych od 750 kW do 3000 kW;
- 18) dyplom drugiego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych 3000 kW i powyżej;
- 19) dyplom starszego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych od 750 kW do 3000 kW;
- 20) dyplom starszego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych 3000 kW i powyżej;
- 21) świadectwo rybaka rybołówstwa morskiego;
- 22) świadectwo starszego rybaka rybołówstwa morskiego;
- 23) dyplom szypra klasy 2 rybołówstwa morskiego;
- 24) dyplom szypra klasy 1 rybołówstwa morskiego;
- 25) potwierdzenie dyplomu zagranicznego wydane przez dyrektora urzędu morskiego.

IV. Świadectwa, dyplomy i inne dokumenty w zawodzie nurka:

- 1) dyplom nurka III, II, I klasy;
- 2) dyplom nurka saturowanego;
- 3) dyplom kierownika prac podwodnych III, II i I klasy;
- 4) świadectwo operatora systemów nurkowych;
- 5) książeczka nurka;
- 5) dziennik prac podwodnych.

V. Certyfikaty organizacji nurkowych o zasięgu ogólnopolskim lub szerszym w zakresie pływania w celach sportowych, rekreacyjnych, badawczych i innych.

VI. Świadectwo operatora urządzeń radiowych do obsługi urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

VII. Dyplomy, legitymacje i licencje w zawodzie trenera pływania lub instruktora pływania:

- 1) dyplom trenera sportu – pływanie, legitymacja instruktora sportu – pływanie, wydane przez uczelnię w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619);
- 2) licencje Polskiego Związku Pływackiego (PZP): trenera klasy mistrzowskiej pływania PZP, trenera klasy pierwszej pływania PZP, trenera klasy drugiej pływania PZP, instruktora pływania PZP.

VIII. Zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym w zakresie określonej kategorii prawa jazdy.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym ma na celu wprowadzenie regulacji określającej inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, które są niezbędne do posiadania uprawnień zawodowych ratownika wodnego oraz określającej wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie tych kwalifikacji. Rozporządzenie zostanie wydane na podstawie delegacji ustawowej wprowadzanej projektem ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (UD 96), zwanym dalej „projektem ustawy”.

Pojęcie „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym” nie zostało dotychczas zdefiniowane w przepisach prawa.

Wprowadzona w art. 15a ust. 3 projektu ustawy delegacja dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych umożliwi wydanie rozporządzenia określającego inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym oraz wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie takich kwalifikacji, przy uwzględnieniu, iż kwalifikacje te mają być przydatne do działań ratowniczych wymienionych w art. 13 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 250), podejmowanych w ramach ratownictwa wodnego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy.

Zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych ratownictwo wodne to prowadzenie działań ratowniczych polegających w szczególności na organizowaniu i udzielaniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym. Natomiast zgodnie z art. 13 tej ustawy, działania ratownicze podejmowane w ramach ratownictwa wodnego, polegają w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku lub zagrożeniu;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym;
- 3) udzielaniu kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia;
- 5) ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla życia lub zdrowia;
- 6) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie

Medycznym (Dz. U. 2020 r. poz. 882), po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;

7) poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym.

Inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych w aktualnym brzmieniu oraz art. 15a ust. 1 pkt 2 projektu ustawy, powinny być zatem przydatne do działań ratowniczych wymienionych powyżej w punktach 1-7. Ponadto kwalifikacje muszą być „inne” niż te, które wynikają z ukończenia kursu ratownika wodnego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym (Dz. U. poz. 747). Ukończenie takiego kursu potwierdza bowiem posiadanie wiedzy i umiejętności z zakresu ratownictwa wodnego i technik pływackich, tj. odrębną przesłankę wymienioną aktualnie w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych oraz art. 15a ust. 1 pkt 1 projektu ustawy. Ponadto kwalifikacje muszą być inne niż te, które wynikają z ukończonego kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy (Dz. U. z 2021 r. poz. 411).

Aktualnie przepisy prawa nie definiują jednak pojęcia innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym, co utrudnia precyzyjne wskazanie, które kwalifikacje mieszczą się w tym katalogu. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji opublikowało wytyczne w tym zakresie na stronie <https://www.gov.pl/web/mswia/ratownictwo-wodne>, jednak zagadnienie to powinno zostać uregulowane w przepisach prawa. Wskazany obszar wymaga doregulowania w przepisach prawa w celu sformułowania konkretnych norm w zakresie uprawnień zawodowych w ratownictwie wodnym.

Należy wskazać, iż inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, które zostaną określone w przepisach rozporządzenia, korespondują z rodzajem zadań wykonywanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, umożliwiając *de facto* ich realizację.

Kwalifikacje uprawniające do kierowania statkami na wodach śródlądowych oraz kwalifikacje do uprawiania turystyki wodnej, określone w przepisach ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1863), umożliwiają kierowanie statkami i szeroko rozumianą „obsługę” łodzi. Gwarantują zatem realizację działań ratowniczych wskazanych przede wszystkim w art. 13 pkt 2, 4, 5 i 7 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, polegających na: dotarciu

do miejsca wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym, zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia, ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla zdrowia lub życia tych osób oraz poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym. Zgodnie z projektem rozporządzenia, w załączniku zatytułowanym „Wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”, wskazano w ust. I, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym są następujące świadectwa i patenty w zakresie żeglugi śródlądowej:

- 1) świadectwo starszego marynarza żeglugi śródlądowej;
- 2) świadectwo bosmana żeglugi śródlądowej;
- 3) świadectwo sternika żeglugi śródlądowej;
- 4) patent żeglarski przewoźnika żeglugi śródlądowej;
- 5) patent żeglarski szypra żeglugi śródlądowej;
- 6) patent żeglarski mechanika żeglugi śródlądowej;
- 7) patent żeglarski ster motorzysty żeglugi śródlądowej;
- 8) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy A;
- 9) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy B;

oraz w ust. II – następujące patenty w zakresie uprawiania turystyki wodnej:

- 1) patent żeglarza jachtowego;
- 2) patent sternika jachtowego;
- 3) patent jachtowego sternika morskiego;
- 4) patent jachtowego kapitana żeglugi bałtyckiej;
- 5) patent jachtowego kapitana żeglugi wielkiej;
- 6) patent sternika motorowodnego;
- 7) patent starszego sternika motorowodnego;
- 8) patent morskiego sternika motorowodnego;
- 9) patent motorzysty motorowodnego;
- 10) patent mechanika motorowodnego;
- 11) patent kapitana motorowodnego żeglugi bałtyckiej;
- 12) patent kapitana motorowodnego żeglugi wielkiej;
- 13) patent kapitana motorowodnego;
- 14) patent kapitana jachtowego;
- 15) patent motorowodnego sternika morskiego.

Analogicznie – realizację takich samych działań ratowniczych umożliwiają kwalifikacje w żegludze morskiej, określone w przepisach ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r.

o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2021 r. poz. 624) . Należy mieć na uwadze, iż zgodnie z brzmieniem ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ratownictwo wodne wykonuje się nie tylko na wodach śródlądowych w rozumieniu art. 19 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 680, z późn. zm.), ale także na wodach przybrzeżnych w rozumieniu art. 26 tej ustawy, w pasie nieprzekraczającym jednej mili morskiej od linii brzegu morskiego.

Wobec tego w projektowanym załączniku do rozporządzenia wskazano w ust. III, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym są następujące świadectwa i dyplomy w zakresie żeglugi morskiej:

- 1) świadectwo młodszego marynarza pokładowego;
- 2) świadectwo marynarza wachtowego;
- 3) świadectwo starszego marynarza;
- 4) świadectwo młodszego motorzysty;
- 5) świadectwo motorzysty wachtowego;
- 6) dyplom oficera wachtowego na statkach o pojemności brutto 500 i powyżej;
- 7) dyplom starszego oficera na statkach o pojemności brutto od 500 do 3000;
- 8) dyplom starszego oficera na statkach o pojemności brutto 3000 i powyżej;
- 9) dyplom kapitana na statkach o pojemności brutto od 500 do 3000;
- 10) dyplom kapitana żeglugi wielkiej na statkach o pojemności brutto 3000 i powyżej;
- 11) dyplom oficera wachtowego żeglugi przybrzeżnej;
- 12) dyplom kapitana żeglugi przybrzeżnej;
- 13) dyplom szypra 2 klasy żeglugi krajowej;
- 14) dyplom szypra 1 klasy żeglugi krajowej;
- 15) dyplom oficera mechanika;
- 16) dyplom oficera mechanika wachtowego na statkach o mocy maszyn głównych 750 kW;
- 17) dyplom drugiego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych od 750 kW do 3000 kW;
- 18) dyplom drugiego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych 3000 kW i powyżej;
- 19) dyplom starszego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych od 750 kW do 3000 kW;
- 20) dyplom starszego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych 3000 kW i powyżej;
- 21) świadectwo rybaka rybołówstwa morskiego;

- 22) świadectwo starszego rybaka rybołówstwa morskiego;
- 23) dyplom szypra klasy 2 rybołówstwa morskiego;
- 24) dyplom szypra klasy 1 rybołówstwa morskiego;
- 25) potwierdzenie dyplomu zagranicznego wydane przez dyrektora urzędu morskiego.

Kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu nurka, określone w przepisach: ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 612), rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 2015 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych (Dz. U. poz. 1129), które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie kwalifikacji wojskowych osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. poz. 954) , są bezwzględnie potrzebne do poszukiwania pod wodą osób zaginionych na obszarach wodnych, tj. do realizacji działań ratowniczych wymienionych w art. 13 pkt 7 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. W związku z tym, w załączniku do projektu rozporządzenia wskazano w ust. IV, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym są następujące świadectwa, dyplomy i inne dokumenty w zawodzie nurka:

- 1) dyplom nurka III, II, I klasy;
- 2) dyplom nurka saturowanego;
- 3) dyplom kierownika prac podwodnych III, II i I klasy;
- 4) świadectwo operatora systemów nurkowych;
- 5) książeczka nurka;
- 5) dziennik prac podwodnych.

Z takich samych względów w projekcie rozporządzenia wskazano kwalifikacje do płetwonurkowania w celach sportowych, rekreacyjnych, badawczych i innych jako przydatne do działań ratowniczych pod wodą. Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu przeszkolenia osób mających uprawnienia do płetwonurkowania, w projektowanym załączniku do rozporządzenia w pkt V wskazano w sposób ogólny certyfikaty organizacji nurkowych o zasięgu ogólnopolskim lub szerszym w zakresie płetwonurkowania w celach sportowych, rekreacyjnych, badawczych i innych. W praktyce będą to certyfikaty takich organizacji jak: PADI, CMAS (KDP PTTK), NAUI, SSI, HSA, IANTD, SDI.

Kwalifikacje do obsługiwanego urządzenia radiowego, nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej określone w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne umożliwiają profesjonalną łączność oraz przyjęcie zgłoszenia o wypadku lub o zagrożeniu. Z uwagi na to w projektowanym załączniku do projektu rozporządzenia w ust. VI wymieniono świadectwo operatora urządzeń radiowych do obsługiwanego urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Uprawnienia zawodowe w sporcie – trenerskie lub instruktorskie, w dziedzinie pływania, określone w przepisach w ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133), zostały przewidziane jako kwalifikacja przydatna w ratownictwie wodnym, zgodnie z utrwaloną dotychczas praktyką. W ocenie projektodawcy mogą być przydatne do niektórych czynności w zakresie ewakuacji z miejsca zagrożenia, oraz dodatkowo są przydatne w zakresie działań w ratownictwie wodnym o charakterze profilaktycznym i edukacyjnym, dotyczącym bezpieczeństwa na obszarach wodnych, realizowanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, stosownie do art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o z dnia 18 sierpnia 2011 r. bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. Z uwagi na to, w załączniku do projektu rozporządzenia w pkt VII wskazano następujące dyplomy, legitymacje i licencje w zawodzie trenera pływania lub instruktora pływania:

- 1) dyplom trenera sportu – pływanie, legitymacja instruktora sportu – pływanie, wydane przez uczelnię w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478);
- 2) licencje Polskiego Związku Pływackiego (PZP): trenera klasy mistrzowskiej pływania PZP, trenera klasy pierwszej pływania PZP, trenera klasy drugiej pływania PZP, instruktora pływania PZP.

Posiadanie kwalifikacji do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi jest bezwzględny warunkiem do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym. Zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 10f ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450) pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym może być pojazd samochodowy podmiotów uprawnionych do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wodnego. Powyższa kwalifikacja jest niezbędna do realizacji działań ratowniczych wskazanych w art. 13 pkt 6 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, polegających na transporcie osób, które uległy

wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego. W związku z tym w projektowanym załączniku do rozporządzenia w ust. VIII wskazano, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym jest zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym w zakresie określonej kategorii prawa jazdy.

Kwalifikacje osób, które wykonują zawody medyczne: lekarza systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, pielęgniarki systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne i ratownika medycznego, pozwalają na profesjonalne działania ratunkowe podejmowane względem osób poszkodowanych w wypadkach na obszarach wodnych. Zostały zatem uznane za „inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym” z mocy prawa w art. 15a ust. 2 projektu ustawy, wobec tego nie ma potrzeby regulowania tej materii w przepisach projektowanego rozporządzenia. Kwalifikacje te stanowią dodatkowe umiejętności w stosunku do umiejętności ratownika kwalifikowanej pierwszej pomocy. Wiedza, umiejętności i doświadczenie w dziedzinie medycyny, w szczególności medycyny ratunkowej osób wykonujących zawody medyczne wymienione w art. 15a ust. 2 projektu ustawy, znacznie przewyższają te, które zostały zdobyte podczas kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy. Zatem z uwagi na posiadaną „nadwyżkę kompetencji” w medycynie ratunkowej ponad umiejętności udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy, osoby te nie muszą zdobywać patentów żeglarskich czy motorowodnych – jako kwalifikacji dodatkowych – w celu wykonywania zadań ratowników wodnych. Nadwyżka kompetencji osób wykonujących wymienione zawody medyczne stanowi bez wątpienia „inną kwalifikację przydatną w ratownictwie wodnym”, w związku z możliwością udzielenia pierwszej pomocy osobom poszkodowanym, tj. wykonywania działań ratowniczych wskazanych art. 13 pkt 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych w sposób jeszcze bardziej profesjonalny. Z uwagi na podwójne odesłanie do przepisów ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, w tym zakresie projektodawca zdecydował się na regulację już na poziomie ustawowym.

Projekt rozporządzenia nie generuje obciążeń administracyjnych, w tym nie spowoduje powstania obowiązku ponoszenia dodatkowych kosztów przez ratowników wodnych. Zgodnie

z aktualnym brzmieniem ustawy ratownicy wodni zobowiązani są do posiadania innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie, a więc aktualnie ponoszą koszty odbywania stosownych kursów. Wydanie rozporządzenia umożliwi stworzenie katalogu „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”; tym samym przepis prawa precyzyjnie określi, które kwalifikacje umożliwiają zdobycie uprawnień ratownika wodnego. Projektowany katalog tych kwalifikacji odpowiada w pełni dotychczasowej praktyce stosowania prawa w zakresie nadzoru ministra właściwego do spraw wewnętrznych nad wykonywaniem ratownictwa wodnego.

Jak wynika z posiedzeń Rady do Spraw Ratownictwa przy Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji powołanej zarządzeniem nr 40 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2016 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. i Adm. poz. 47) projektowana regulacja jest oczekiwana w środowisku ratowników wodnych.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu resortu spraw wewnętrznych.

Przedmiotowa regulacja nie wywiera wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Wąsik - Sekretarz Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Dariusz Nowak – Dyrektor Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego MSWiA Tel. 22 60 152 07; e-mail: dolizk@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 18 stycznia 2021 r.</p> <p>Źródło Ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 350).</p> <p>Nr w Wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak uregulowania pojęcia innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązania:

Rekomendowane jest uregulowanie w przepisach prawa pojęcia „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”, które stanowią jedną z przesłanek niezbędnych do posiadania uprawnień zawodowych ratownika wodnego, wymienionych w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych i odpowiednio art. 15a ust. 1 zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (UD 96), zwanym dalej „projektem ustawy”. Wprowadzona w art. 15a ust. 3 projektu ustawy delegacja dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, umożliwi wydanie rozporządzenia, określającego inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym oraz wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie takich kwalifikacji, przy uwzględnieniu, iż kwalifikacje te mają być przydatne do działań ratowniczych, wymienionych w art. 13 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, podejmowanych w ramach ratownictwa wodnego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy. Pojęcie „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym” nie zostało dotychczas zdefiniowane w przepisach prawa. Zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ratownictwo wodne to prowadzenie działań ratowniczych polegających w szczególności na organizowaniu i udzielaniu pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym. Natomiast zgodnie z art. 13 tej ustawy, działania ratownicze podejmowane w ramach ratownictwa wodnego, polegają w szczególności na:

- 1) przyjęciu zgłoszenia o wypadku lub zagrożeniu;
- 2) dotarciu na miejsce wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym;
- 3) udzielaniu kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia;
- 5) ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla życia lub zdrowia;
- 6) transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. 2020 r. poz. 882), po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego;
- 7) poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym.

Inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych w aktualnym brzmieniu i art. 15a ust. 1 pkt 2 projektu ustawy, powinny być zatem przydatne do działań ratowniczych wymienionych powyżej w punktach 1-7. Ponadto kwalifikacje muszą być „inne” niż te, które wynikają z ukończenia kursu ratownika wodnego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie szkoleń w ratownictwie wodnym (Dz. U. poz. 747). Ukończenie takiego kursu potwierdza bowiem posiadanie wiedzy i umiejętności z zakresu

ratownictwa wodnego i technik pływackich, tj. odrębną przesłankę wymienioną aktualnie w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych oraz art. 15a ust. 1 projektu ustawy. Ponadto kwalifikacje muszą być inne niż te, które wynikają z ukończonego kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy (Dz. U. poz. 408).

Aktualnie przepisy prawa nie definiują jednak pojęcia innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym, co utrudnia precyzyjne wskazanie, które kwalifikacje mieszczą się w tym katalogu. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji opublikowało wytyczne w tym zakresie na stronie <https://www.gov.pl/web/mswia/ratownictwo-wodne> jednak zagadnienie to powinno zostać uregulowane w przepisach prawa. Wskazany obszar wymaga doregulowania w przepisach prawa w celu sformułowania konkretnych norm w zakresie uprawnień zawodowych w ratownictwie wodnym. Inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym, które zostaną określone w przepisach rozporządzenia, korespondują z rodzajem zadań wykonywanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, umożliwiając *de facto* ich realizację.

W przepisach rozporządzenia wymieniono następujące inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym:

1. Kwalifikacje uprawniające do kierowania statkami na wodach śródlądowych oraz kwalifikacje do uprawiania turystyki wodnej, określone w przepisach ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1863), umożliwiają kierowanie statkami i szeroko rozumianą „obsługę” łodzi. Gwarantują zatem realizację działań ratowniczych wskazanych przede wszystkim w art. 13 pkt 2, 4, 5 i 7 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, polegających na: dotarciu do miejsca wypadku z odpowiednim sprzętem ratunkowym, zabezpieczeniu miejsca wypadku lub zagrożenia, ewakuacji osób z miejsca stanowiącego zagrożenie dla zdrowia lub życia tych osób oraz poszukiwaniu osób zaginionych na obszarze wodnym. Zgodnie z projektem rozporządzenia, w załączniku zatytułowanym „Wykaz dokumentów potwierdzających posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”, wskazano w ust. I, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym są następujące świadectwa i patenty w zakresie żeglugi śródlądowej:

- 1) świadectwo starszego marynarza żeglugi śródlądowej;
- 2) świadectwo bosmana żeglugi śródlądowej;
- 3) świadectwo sternika żeglugi śródlądowej;
- 4) patent żeglarski przewoźnika żeglugi śródlądowej;
- 5) patent żeglarski szypra żeglugi śródlądowej;
- 6) patent żeglarski mechanika żeglugi śródlądowej;
- 7) patent żeglarski stermotorzysty żeglugi śródlądowej;
- 8) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy A;
- 9) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy B;

oraz w ust. II – następujące patenty w zakresie uprawiania turystyki wodnej:

- 1) patent żeglarza jachtowego;
- 2) patent sternika jachtowego;
- 3) patent jachtowego sternika morskiego;
- 4) patent jachtowego kapitana żeglugi bałtyckiej;
- 5) patent jachtowego kapitana żeglugi wielkiej;
- 6) patent sternika motorowodnego;
- 7) patent starszego sternika motorowodnego;
- 8) patent morskiego sternika motorowodnego;
- 9) patent motorzysty motorowodnego;
- 10) patent mechanika motorowodnego;
- 11) patent kapitana motorowodnego żeglugi bałtyckiej;
- 12) patent kapitana motorowodnego żeglugi wielkiej;
- 13) patent kapitana motorowodnego;
- 14) patent kapitana jachtowego;
- 15) patent motorowodnego sternika morskiego.

2. Analogicznie – realizację takich samych działań ratowniczych umożliwiają kwalifikacje w żegludze morskiej, określone w przepisach ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680, z późn. zm.). Należy mieć na uwadze, iż zgodnie z brzmieniem ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, ratownictwo wodne wykonuje się nie tylko na wodach śródlądowych w rozumieniu art. 19 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624), ale także na wodach przybrzeżnych w rozumieniu art. 26 tej ustawy, w pasie nieprzekraczającym jednej mili morskiej od linii brzegu morskiego.

Wobec tego w projektowanym załączniku do rozporządzenia, wskazano w ust. III, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym są następujące świadectwa i dyplomy w zakresie żeglugi morskiej:

- 1) świadectwo młodszego marynarza pokładowego;
- 2) świadectwo marynarza wachtowego;
- 3) świadectwo starszego marynarza;
- 4) świadectwo młodszego motorzysty;
- 5) świadectwo motorzysty wachtowego;
- 6) dyplom oficera wachtowego na statkach o pojemności brutto 500 i powyżej;
- 7) dyplom starszego oficera na statkach o pojemności brutto od 500 do 3000;
- 8) dyplom starszego oficera na statkach o pojemności brutto 3000 i powyżej;
- 9) dyplom kapitana na statkach o pojemności brutto od 500 do 3000;
- 10) dyplom kapitana żeglugi wielkiej na statkach o pojemności brutto 3000 i powyżej;
- 11) dyplom oficera wachtowego żeglugi przybrzeżnej;
- 12) dyplom kapitana żeglugi przybrzeżnej;
- 13) dyplom szypra 2 klasy żeglugi krajowej;
- 14) dyplom szypra 1 klasy żeglugi krajowej;
- 15) dyplom oficera mechanika;
- 16) dyplom oficera mechanika wachtowego na statkach o mocy maszyn głównych 750 kW;
- 17) dyplom drugiego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych od 750 kW do 3000 kW;
- 18) dyplom drugiego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych 3000 kW i powyżej;
- 19) dyplom starszego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych od 750 kW do 3000 kW;
- 20) dyplom starszego oficera mechanika na statkach o mocy maszyn głównych 3000 kW i powyżej;
- 21) świadectwo rybaka rybołówstwa morskiego;
- 22) świadectwo starszego rybaka rybołówstwa morskiego;
- 23) dyplom szypra klasy 2 rybołówstwa morskiego;
- 24) dyplom szypra klasy 1 rybołówstwa morskiego;
- 25) potwierdzenie dyplomu zagranicznego wydane przez dyrektora urzędu morskiego.

3. Kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu nurka, określone w przepisach: ustawy z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 612), rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 2015 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych (Dz. U. poz. 1129), które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie kwalifikacji wojskowych osób uprawnionych do wykonywania prac podwodnych, które uzyskały uprawnienia w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. poz. 954), są bezwzględnie potrzebne do poszukiwania pod wodą osób zaginionych na obszarach wodnych, tj. do realizacji działań ratowniczych wymienionych w art. 13 pkt 7 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. W związku z tym, w załączniku do projektu rozporządzenia wskazano w ust. IV, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym są następujące świadectwa, dyplomy i inne dokumenty w zawodzie nurka:

- 1) dyplom nurka III, II, I klasy;
- 2) dyplom nurka saturowanego;
- 3) dyplom kierownika prac podwodnych III, II i I klasy;
- 4) świadectwo operatora systemów nurkowych;
- 5) książeczka nurka;
- 5) dziennik prac podwodnych.

4. Z takich samych względów w projekcie rozporządzenia wskazano kwalifikacje do pletwonurkowania w celach sportowych, rekreacyjnych, badawczych i innych jako przydatne do działań ratowniczych pod wodą. Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu przeszkolenia osób mających uprawnienia do pletwonurkowania, w projektowanym załączniku do rozporządzenia w pkt V wskazano w sposób ogólny certyfikaty organizacji nurkowych o zasięgu ogólnopolskim lub szerszym w zakresie pletwonurkowania w celach sportowych, rekreacyjnych, badawczych i innych. W praktyce będą to certyfikaty takich organizacji jak: PADI, CMAS (KDP PTTK), NAUI, SSI, HSA, IANTD, SDI.

5. Kwalifikacje do obsługi urządzenia radiowego, nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej określone w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2021 r. poz. 576) umożliwiają profesjonalną łączność oraz przyjęcie zgłoszenia o wypadku lub o zagrożeniu. Z uwagi na to w projektowanym załączniku do projektu rozporządzenia w ust. VI wymieniono świadectwo operatora urządzeń

radiowych do obsługiwanego urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

6. Uprawnienia zawodowe w sporcie – trenerskie lub instruktorskie, w dziedzinie pływania, określone w przepisach w ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133), zostały przewidziane jako kwalifikacja przydatna w ratownictwie wodnym zgodnie z utrwaloną dotychczas praktyką. W ocenie projektodawcy mogą być przydatne do niektórych czynności w zakresie ewakuacji z miejsca zagrożenia, oraz dodatkowo są przydatne w zakresie działań w ratownictwie wodnym o charakterze profilaktycznym i edukacyjnym, dotyczącym bezpieczeństwa na obszarach wodnych, realizowanych przez podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego, stosownie do art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o z dnia 18 sierpnia 2011 r. bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. Z uwagi na to, w załączniku do projektu rozporządzenia w pkt VII wskazano następujące dyplomy, legitymacje i licencje w zawodzie trenera pływania lub instruktora pływania:

1) dyplom trenera sportu – pływanie, legitymacja instruktora sportu – pływanie, wydane przez uczelnię w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz.478);

2) licencje Polskiego Związku Pływackiego (PZP): trenera klasy mistrzowskiej pływania PZP, trenera klasy pierwszej pływania PZP, trenera klasy drugiej pływania PZP, instruktora pływania PZP.

7. Posiadanie kwalifikacji do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi jest bezwzględny warunkiem do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych w ruchu drogowym. Zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 10f ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450) , pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym może być pojazd samochodowy podmiotów uprawnionych do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wodnego. Powyższa kwalifikacja jest niezbędna do realizacji działań ratowniczych wskazanych w art. 13 pkt 6 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, polegających na transporcie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarze wodnym do miejsca, gdzie jest możliwe podjęcie medycznych czynności ratunkowych przez jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, po uprzednim uzgodnieniu miejsca przekazania z dysponentem jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego. W związku z tym w projektowanym załączniku do rozporządzenia w ust. VIII wskazano, iż dokumentami potwierdzającymi posiadanie innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym jest zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym w zakresie określonej kategorii prawa jazdy.

Kwalifikacje osób, które wykonują zawody medyczne: lekarza systemu PRM, pielęgniarki systemu PRM i ratownika medycznego, pozwalają na profesjonalne działania ratunkowe podejmowane względem osób poszkodowanych w wypadkach na obszarach wodnych. Zostały zatem uznane za „inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie wodnym” w art. 15a ust. 2 projektu ustawy, wobec tego nie ma potrzeby regulowania tej materii w przepisach projektowanego rozporządzenia.

Oczekiwany efekt:

Wydanie rozporządzenia umożliwi stworzenie katalogu „innych kwalifikacji przydatnych w ratownictwie wodnym”; tym samym przepis prawa precyzyjnie określi, które kwalifikacje umożliwiają posiadanie uprawnień zawodowych ratownika wodnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ratownicy wodni	ok. 10 700	MSWiA wg stanu na 2019 rok	Projektowane przepisy będą oddziaływały na kadre ratowników wodnych zatrudnionych w podmiotach uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego lub będących ich członkami, a także pełniących służbę w służbach państwowych.
Podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego	116	MSWiA	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Z chwilą skierowania do uzgodnień, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania:

- Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Naczelnej Izbie Lekarskiej,
- Naczelnej Izbie Pielęgniarek i Położnych,
- Polskiemu Związkowi Ratowników Medycznych,

- Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Ratowników Medycznych,
- Polskiemu Związkowi Pływackiemu,
- Polskiemu Związkowi Motorowodnemu i Narciarstwa Wodnego,
- Polskiemu Związkowi Żeglarskiemu,
- Polskiemu Związkowi Płetwonurkowania,
- Komisji Działalności Podwodnej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego,
- Mazurskiemu Ochotniczemu Pogotowiu Ratunkowemu,
- WOPR Województwa Zachodniopomorskiego,
- Jarockiemu Tomaszowi Multigrupie sp. z o.o.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
NFZ												
FUS												
FP												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
NFZ												
FUS												
FP												

Źródła finansowania

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń.	Projektowane przepisy nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rodzinę, osoby starsze i niepełnosprawne oraz gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE(szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt nie będzie miał wpływu na obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z dniem wejścia w życie projektowanych regulacji.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter projektu nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		